Tizedik üzenet

Ezsdrás és Nehémiás helyreállítási könyveinek központi és kulcsfontosságú pontja – a helyénvaló és megfelelő vezetés az Úr helyreállító munkájában

Igeolvasmány: Neh 8,1-10; 13,14. 29-31; Mt 20,25-28; 23,8-13; Héb 13,7

I. Isten örökkévaló ökonómiájában és az Úr helyreállító munkájában a vezetés szellemi kapacitástól függ; a vezetés nem hivatalos, örökös, szervezeti vagy hierarchikus – 1Thessz 1,5; 2,1-14; 5,12-13; Héb 13,7. 17. 24:

A. Az Úr felfogása a vezetésről ellentétes a természeti felfogással; Isten népe körében igazából nincs vezetés a természeti értelemben – Mt 20,25-28; 23,8-13:

1. Isten újtestamentumi ökonómiájában a vezetés rabszolgaságot jelent; bárkinek, aki vezető akar lenni, hajlandónak kell lennie arra, hogy rabszolga legyen – Márk 10,35-45.
2. Vezetés az életben való növekedés által alakul ki, és a szükség eredménye; ha nincs szükség, vezetés sem nyilvánulhat meg – 1Pt 5,1-3.
3. A vezetésről vallott emberi felfogás mellőzéséhez Isten elrendelte, hogy a vezetésnek a népe körében mindig szellemi kapacitástól kéne függnie – Csel 13,2. 9; 14,12; Gal 2,11-14.
4. Nincs szervezett vezetés az Úr helyreállító munkájában, és egyesítő szervezet sincs; hanem egy Fej van, aki közvetlenül oszt parancsokat az összes tagnak, és egy organizmus, a Test, van – Ef 1,22-23.

B. Az Újtestamentum szerint az apostolok hatalma szellemi, és az igeszolgálatukban rejlik – Csel 2,42; 2Kor 13,5-6; 1Thessz 2,13:

1. Pozíció szerint nincs hatalmuk beleavatkozni a gyülekezet ügyeibe; egyedül az általuk szolgált igének van hatalma – Kol 4,16; Héb 13,7.
2. A gyülekezetek követik az apostolokat, mert az apostoloknál van az újtestamentumi tanítás – Fil 2,12; Csel 20,17-36.
3. Ha egy gyülekezet eltévelyedik vagy félrevezetik, akkor az apostoloké a kötelesség és a felelősség, hogy foglalkozzanak a helyzettel Isten igéje szerint, amelynek hatalma van – 26-27. vers; 2Kor 10,6; 2Tim 1,13; 4,2.
4. A vezetés az apostolok tanításában jön létre, erősödik meg és van korlátok közé szorítva – Titus 1,9.

C. Az Újtestamentumban egyetlen szolgálat van egyetlen vezetéssel – Csel 1,17. 25; 2Kor 4,1:

1. A mai keresztyénség azért megosztott, mert olyan sok vezetés van; mivel a szolgálat egy, nem szabadna egynél több vezetésnek lennie.
2. Egyetlen vezetés van, mivel Isten, az Úr és a Szellem mind egy; az egyetlen vezetés a Szellem egységének megtartásához van Krisztus Testéért – Ef 4,3-6.
3. Az Újtestamentum megmutatja nekünk Isten átruházott hatalmát a vezetőkben a szolgálatban – egy olyan hatalmat, amely a felépítést szolgálja – 2Kor 13,10:
   a. Isten átruházott hatalma a vezetők tanításában rejlett – 1Kor 4,17b-21; 7,17b; 11,2; 16,1; 2Thessz 3,6. 9. 12. 14.
   b. Ugyanannak a dolognak a tanítása mindenhol minden gyülekezetben Pál átruházott hatalmának a szemléltetése volt – 1Kor 4,17b.

D. A vezetés az újtestamentumi szolgálatban inkább az újtestamentumi tanításban rejlik, mint magukban az újtestamentumi szolgálat vezetőiben – Csel 2,42; 2Tim 3,10.

II. A vezetés az újtestamentumi szolgálatban Isten örökkévaló ökonómiája irányító látásának vezetését jelenti, nem pedig egy irányító személy vezetését; Pál apostol kijelentette, „Nem voltam [Károli: levék] engedetlen a mennyei látás iránt" – Csel 26,19:

A. Isten örökkévaló ökonómiája az apostolok révén feltárult, de mivel a a hívők elvesztették annak helyénvaló megértését, szükség van arra, hogy azt az Úr helyreállítsa; Isten örökkévaló ökonómiája (görög: *oikonomia*) az Ő háztartási igazgatása Önmagának Krisztusban való kitöltésére az Ő kiválasztott népébe, hogy lehessen Neki egy háza Önmagának a kifejezésére, amely ház a gyülekezet, Krisztusnak a Teste – Ef 3,2. 8-9; 1Tim 1,3-4; 3,15; Ef 1,10; 2,21-22; 1Pt 4,10.

B. *Helyreállítás* egy normális állapotba való visszaállítást vagy visszatérést jelent egy kár vagy veszteség elszenvedése után; *helyreállítás* azt jelenti, hogy visszamenni Isten eredeti szándékához vagy mércéjéhez – amint az a Szentírásban feltárul –, ami annak jelen előrehaladása szerint való, hogy Ő helyreállítja Isten örökkévaló ökonómiájának tartalmát:

1. Az Úr helyreállító munkája Krisztusnak a helyreállítását jelenti a középpontunkként, valóságunkként, életünkként és mindenünkként az Ő testet öltésének, befoglalásának és felerősödésének teljes szolgálatában – Kol 1,17b. 18b; Zsolt 80,1. 15. 17-19; Jn 1,14; 1Kor 15,45b; Jel 2,4-5. 7. 17; 3,7-8. 12-13. 17-22; 4,5; 5,6; Jn 6,57; 14,21. 23; 21,15-17; vö. Jer 32,39.
2. Az Úr helyreállító munkája Krisztus Teste egységének a helyreállítását jelenti – Jn 17,11. 21-23; Ef 4,3-4a; Jel 1,11.
3. Az Úr helyreállító munkája Krisztus Teste összes tagja funkciójának a helyreállítását jelenti – Ef 4,15-16; Róm 15,16; 1Pt 2,5. 9; 1Kor 14,1. 4b. 12. 26. 31. 39; Jer 31,33-34 (lásd a 33. vers 1. lábjegyzetét).

C. Ennek a látásnak napról napra meg kell bennünk újulnia, hogy az egész életünk, minden munkánk és minden tevékenységünk irányító látása legyen – 1Jn 1,7; 1Pt 2,9; Ésa 2,5; Zsolt 119,105; 36,8-9.

D. Az, hogy egy ember elhagyja az Úr helyreállító munkáját, azt jelenti, hogy ő soha nem látta meg, mi az Úr helyreállító munkája; ha nem láttunk meg egy látást az Úr helyreállító munkájáról, akkor igazából nem vagyunk benne az Úr helyreállító munkájában – Csel 26,13-19; vö. 1Móz 13,14-18.

E. Nekünk az Úr helyreállító munkájában tiszta látásunknak kell lennie Isten örökkévaló ökonómiájáról, utána pedig ennek a látásnak vezérelnie, felügyelnie és irányítania kell minket, mert azért vagyunk itt, hogy véghez vigyük Isten örökkévaló ökonómiáját az Ő helyreállító munkájában.

F. A vezetés az Úr helyreállító munkájában az Istentől kapott, Isten örökkévaló ökonómiájára vonatkozó látás vezetését jelenti, amely korlátoz, irányít és felügyel minket, hogy elkerüljük a zűrzavart és a szakadást – Péld 29,18a.

G. Olvassuk el *A kor látása* című könyvből származó mellékletet.

III. Ezsdrás és Nehémiás helyreállítási könyveinek központi és kulcsfontosságú pontja a helyénvaló és megfelelő vezetés – Neh 8,1-10:

A. Az Úr helyreállító munkájában megvan nekünk az egyetlen irányító látás vezetése az egyetlen szolgálatban azok révén, akik behozzák a látást – Ef 3,3-5. 9; Kol 1,24-29:

1. Pál azt mondta, hogy ő és a munkatársai Krisztus szolgái és Isten misztériumainak sáfárai voltak (1Kor 4,1); ők sáfárok voltak, akik szétosztották Isten misztériumainak mennyei látását a hívőknek; ezek a misztériumok Krisztust mint Isten misztériumát és a gyülekezetet mint Krisztus misztériumát jelentik (Kol 2,2; Ef 3,4; 5,32); ez a szétosztó szolgálat, a sáfárság, jelenti az apostolok szolgálatát (3,2. 8-9).
2. „A sáfárokban megkívántatik az, hogy mindenik hűnek találtassék" (1Kor 4,2); Pálhoz hasonlóan irgalmasságot kell nyernünk az Úrtól, hogy hűek legyünk (7,25b [angol ford. alapján]; 1Tim 1,12) azért, hogy hű rabszolgák lehessünk, akik rutinszerűen adnak Isten háznépének szellemi eledelt, Isten igéjével és Krisztussal mint életellát-

mánnyal szolgálva a hívők számára a gyülekezetben (Mt 24,45-47); azok akarunk lenni, akik hűek az Úr munkája felett ebben a korban, hogy részt vehessünk az Úr örömében a következő korban, azzal a felismeréssel, hogy az Úr értékelése és jutalma nem a munkánk méretéhez és mennyiségéhez kapcsolódik, hanem az abban való hűségünkhöz, hogy az Ő ajándékát a legteljesebb mértékben használjuk (25,21-23; vö. Jel 3,8).

B. Csak olyan hű személyek, mint Nehémiás és Ezsdrás, vezetése alatt lehetett alkatilag újraépíteni Izraelt Isten bizonyságává, Isten földi kifejeződésévé, egy a pogány nemzetektől teljesen eltérő néppé; ez az előképe annak, amilyennek Isten szeretné, hogy a gyülekezet ma legyen – Neh 13,14. 29-31; 1Tim 3,15.

C. Nehémiás tudta, hogy Ezsdrás nélkül ő nem tudná alkatilag újraépíteni Isten népét:
   1. A nemzet alkati újraépítése során Nehémiás felismerte, hogy ő nem ismerte Isten Igéjét.
   2. Ezsdrás arról volt nevezetes, hogy ismerte Isten Igéjét, és Nehémiás kész volt hozzáfordulni segítségért.

D. Az isteni alapelv szerint a Test helyénvaló képviselete mindig azok által van jelen, akik össze vannak párosítva másokkal – 1Kor 1,1; 2Móz 4,14b-16:
   1. Ha egyedül vagyunk, individualisták vagyunk, de ha valaki mással együtt küldetünk el, akkor a Test alapelve szerint vagyunk küldve – Lk 10,1; Csel 13,1-3; Róm 12,5; 1Thessz 1,1.
   2. Ha individualista módon cselekszünk, megsértjük a Test alapelvét.
   3. Az Úr helyreállító munkájában sürgető szükség van a Test felépítésének igazi munkájára; azonban ezt az építőmunkát csak olyan munkatársak vihetik véghez, akik össze lettek párosítva másokkal – Fil 2,19-22.

E. „Az Úr megmutatta nekem, hogy Ő sok férfitestvért előkészített, akik egybeszerkesztett módon rabszolgatársakként fognak szolgálni velem. Úgy érzem, hogy ez az Úr szuverén gondoskodása a Teste számára, és az aktuális mód az Ő szolgálata teljesítéséhez" – Witness Lee, 1997. március 24. (*The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997,* vol. 5, "A Letter of Fellowship with Thanks," p. 525).

Melléklet *A kor látása* című könyvből [szerkesztett fordítás]:

SZOROSAN KÖVETVE A KOR TELJES LÁTÁSÁT

Ha napjainkban szeretnénk Istent szolgálni, akkor olyan átfogó látással kell rendelkeznünk, amely Ádámnak a Teremtés könyvében feljegyzett első látásától a gyülekezet végső megnyilvánulásának látásáig, az Új Jeruzsálemig terjed. Ezt, és kizárólag ezt nevezhetjük a teljes látásnak. Ez a látás csak nemrégiben nyílt meg teljesen számunkra.

A tajpeji nemzeti múzeumban látható egy hosszú tekercsre készült festmény, melynek címe: „Folyóparti látkép a Ching-Ming fesztivál idején." A kép részletesen elénk tárja a kínai emberek életét és kultúráját a festmény keletkezésekor. Nem elég, ha a hosszú tekercsnek csak néhány kezdeti részletét látjuk; be kell járnunk az egész festményt az elejétől a végéig, hogy tiszta képet, vagy „látást" kapjunk a korabeli kínai életforma teljes spektrumáról. Ehhez hasonlóan Isten szolgálatában nekünk is van egy „festményünk", egy saját „folyóparti látképünk". Ez az Édenkertben kezdődik Ádám látásával, az élet fájával, és egészen az Új Jeruzsálemig terjed, ahol ismét megjelenik az élet fája. Az Új Jeruzsálem a látás utolsó képe. Utána már nincs több látnivaló.

[. . .] Mi az utolsó látás szerint szolgáljuk Istent, amely az összes előzőt magában foglalja. [. . .]

Mivel birtokunkban van az aktuális, végső látás, szorosan követnünk kell azt. Távol legyen, hogy egy embert kövessünk; mi egy látást követünk. Óriási hiba azt mondani, hogy egy bizonyos személyt követünk. Mi egy látást követünk, amely a jelenkorhoz adatott. Ez Isten kiteljesedett látása.

Az Úr helyreállító munkája a mi drága [Watchman] Nee testvérünkön keresztül jutott el hozzánk. Emiatt ő volt az, aki a támadások célpontjává vált. Amikor 1934-ben házasságot kötött Hangcsou városában, ezt némelyek arra használták fel, hogy fellázadjanak ellene. Őt ez nagyon elszomorította, ezért egyik nap meglátogattam, hogy megvigasztaljam. Ezt mondtam neki: „Nee testvér, te tudod, hogy köztünk nincs semmilyen természeti kapcsolódás. Én nem azért fogadom el, amit te elfogadsz, vagy prédikálom azt, amit te prédikálsz, mert a barátod vagyok. Természeti emberekként mi ketten nagyon távol állunk egymástól. Én északról jöttem, te pedig délről származol. Nem azért járom ugyanazt az utat, mert téged mint személyt követlek. Én az utat követem, amelyen jársz. Nee testvér, szeretném, ha tudnád, hogy ha egy napon úgy döntenél, hogy nem ezt az utat választod, én akkor is ehhez fogok ragaszkodni." Azért mondtam ezt, mert a lázadás hatására egyesek úgy döntöttek, hogy nem mennek tovább ezen az úton. Más szóval, sokan egy embert követtek. Amikor úgy tűnt, hogy az az ember megváltozott, elfordultak tőle. De én azt mondtam Nee testvérnek: „Ha te valamikor egy másik útra térsz, én akkor is ezen az úton maradok. Én nem miattad járom ezt az utat, és nem is fogom miattad elhagyni. Megláttam, hogy ez az Úr útja. Megláttam a látást."

Ötvenkét év telt el azóta, és a mai napig nem bántam meg a döntésem. Az elmúlt ötvenkét évben azt láttam, hogy ugyanaz a történet ismétlődik újból és újból. Némelyek csatlakoznak hozzánk, majd távoznak. Különféle színpadképek követik egymást. A tajvani munka kezdete óta, az elmúlt harminc évben, tanúja voltam néhány komoly válságnak. Még olyanok is elhagyták az Úr helyreállító munkáját, akiket én vezettem az Úrhoz, és az általam tartott képzésen is részt vettek. A látás nem változik, de az emberek igen, és még a látást követők is változhatnak. A szívem legmélyéről szólnék egy józan szót mindannyiótokhoz. Az Úr irgalmából állok itt, hogy bevezesselek titeket ebbe a látásba. Remélem, nem a személyemet követitek, hanem az Ő irgalma révén azt a látást, amelyet megmutattam nektek. [. . .]

Szeretnék elmondani nektek egy tényt. Az Úr irgalma fejeződik ki abban, hogy megmutatta nekem a látást. Azt tanácsolom, hogy ne engem kövessetek, hanem ezt a látást, amelyet Nee testvér és az előző korok szolgálói ránk hagytak, én pedig továbbadtam nektek. Ez valóban az a látás, amely Ádám első látképétől az Új Jeruzsálem utolsó látképéig terjed. (44–47. oldal)

© 2022 Living Stream Ministry